శ్రీ

ఋగ్యజు స్సాంప్రదాయానుసారము

త్రికాలసంధ్యావందన పుస్తకము

విద్యార్థుల కత్యంతోపయుక్తంబగు నటుల
అంపలూరి గంగాధరాచార్యులుగారిచే

కాకినాడ

జి. వెంకన్న బ్రదర్సు వారి మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రించి ప్రకటింపబడియె

1910

మొదటికూర్పు 1000

పోస్టేజిసహా వెల 0-4-0

పీఠిక

ఓ విశ్వబ్రాహ్మణులారా!

నేనీక్రింద బొందుపరచు హంశములను బూర్తిగ జదివికొని దానియందుండు విధివి గమనింతురని కోరుచుంటిని సంధ్యావందనము లనేక విధముల మనవారచ్చిత్రించి బ్రచురించిరి గాని యవి బాలబోధకంబుగ నుండక ననేకులందుండు విష్వక్త క్రియల నెట్లా చరింపవలె నని సంకోచించుటను జూచి నీ గ్రంథమును బ్రచురింపచేసితిని. యిందుమంత్రముల కెదురఁ జేయుక్రియలను విరళముగ దెలిపియుంటిని గానసుబోధకంబగునని దలంచెదను. యీగ్రంథాంత మందాశీర్వచనపవసలు గూడ దెలుపబడెను దాని నాశీర్వచన కాలమునను వచించి యాశీర్వచించిన శ్రేయోదాయకంబని దలంచెద.

ఇట్లు

అండలూరి గంగాధరఆచార్యులు.

ఈపుస్తకము నలయువారలు విజయనగరం బొండాడవారి వీధిలో పైవారి పేరట వ్రాసికొనేది.

ఓం

శ్రీ విశ్వకర్మ పర బ్రహ్మణే నమః

స్నానవిధి.

కేశవాయస్వాహా। నారాయణాయస్వాహా। మాధవా యస్వాహా హరేః శ్రీ విశ్వబ్రహ్మణేనమః॥

ఉత్తిష్ఠంతు భూత... భూర్భువస్సువరోం... మమోపాత్త దురి తక్షయ ద్వారా - శుభే... ధర్మపత్నీ సమేతస్య సకుటుంబస్య క్షేమస్థైర్య విజయ అభయ ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాభి వృధ్యర్థం ధర్మార్థకామ మోక్ష చతుర్విధ పురుష ఫలావాప్త్యర్థం మమశరీరేవర్తమాన వర్తిష్యమాన వాతపిత్త శ్లేష్మజ్వర ప్రమేహ పైత్య కుష్టు శూల ధాతు భగంధరాది సకలదోష నిరహరణార్థం॥ గోదావరీస్నాన మహంకరిష్యే॥ (స్నానముచేసుకునేది)

పిప్పలాదాత్స ముత్పన్నె। కృత్తిలోకేభయంకరం। మృత్యుకాంతె మమారత్నం మహారాథం ప్రకల్పయేత్॥ ౧ అంబత్వద్దర్శనాన్ముక్తి। న్నజానెస్నానజంఫలం। స్వర్గారోహణసోపానాం। మహాపుణ్యాతరంగిణీ॥ ౨ పుష్యార్కే జన్మనక్షత్రె వ్యతీపాతె దినత్రియం। సకృద్గోదావరీస్నానం కులకోటి సముద్ధరేత్॥ 3 మార్కండేయవటే కృష్ణే రోహిణ్యాంచమహోదధిః। ఇంద్రద్యుమ్నె శిరస్నానం పునర్జన్మం న్నవి

ద్యతే॥ ర యీశ్లోకము పఠించుచూ పాదములు జంఘలు కటి కంఠము శిరస్స్నానము చేసినయెడల పంచాంగస్నానమనబడును॥

ఆపోహిష్ఠామయో ... ఆపోజనయథాచనః ... యీమంత్రముకు మార్జనమనగా ఉదకము సిరస్సుయందు పడేటట్టు జల్లుకునేది.

దివాకరనమస్తుభ్యం। పాపాజ్ఞానప్రణాశన। త్రియామయాంకర విశ్వాత్మ। భాస్కరాయనమోనమః॥ శ్రీ సౌజ్ఞాఛాయా సమేత శ్రీ సూర్యనారాయణ ప్రీత్యర్థం ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి॥ దోసిలి యందు ఉదకమువుంచుకొని మూడుపర్యాయములు సూర్యునకెదురుగ విడిచి నమస్కరించేది. సంధ్యావందనమందు పూర్తిగ మంత్రములన్ని వుండుటచేత స్నానవిధిలో సూచనగవ్రాయడమయినది.

త్ర్యంబకం యజామహే। సుగంధింపుష్టివర్ధనం। ఊర్వారుకమివబంధనాత్। మృత్యోర్ముక్షీయ। మామృతాత్॥ ఉదయ మాధ్యాహ్న వేళలయందు విభూదితడిపి ధరించేది రాత్రితడపనక్కరలేదు

గంధద్వారాందురాధర్షాం। నిత్యపుష్టాంకరీషిణీం ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానాంతామిహోపహ్వయె శ్రియం॥ గంధాక్షతలు ధరించేది.

యజ్ఞోపవీతం పరమంపవిత్రం। ప్రజాపతేర్యత్సహజం పురస్తాత్। ఆయుష్యమగ్ర్యం ప్రతిముంచశుభ్రం।యజ్ఞోపవీతం బలమస్తు తేజః॥ యీమంత్రము చెప్పుతూ ఐయిదుజంధ్యములను ప్రత్యేకప్రత్యేకం ధరించేది.

చైత్రము. వైశాఖము.	వసంతఋతువు.	ఆశ్వయుజము. కార్తీకము.	శరదృతువు.
జ్యేష్ఠము. ఆషాఢము.	గ్రీష్మఋతువు.	మార్గశిరము. పుష్యము.	హేమంతఋతువు.
శ్రావణము. భాద్రపదము.	వర్షఋతువు.	మాఘము. ఫాల్గుణము.	శిశిరఋతువు.

౧ పాడ్యమికి ప్రతిపత్తిథి. ౨ విదియకు ద్వితీయ. ౩ తదియకు తృతీయ్య ౪ చవితికి చతుర్థి ౫ పంచమి ౬ షష్ఠి ౭ సప్తమి ౮ అష్టమి ౯ నవమి ౧౦ దశమి ౧౧ ఏకాదశి ౧౨ ద్వాదశి ౧౩ త్రయోదశి ౧౪ చతుర్దశి ౧౫ పౌర్ణమాశ్యామ్ ౩౦ అమావాశ్యామ్॥

ఆషాఢమాసములో కర్కాటక సంక్రాంతి మొదలు దక్షిణాయనము పౌష్యమువరకు. పౌష్యమాసములో మకరసంక్రాంతి మొదలు ఉత్తరాయణము ఆషాఢమువరకు అని తెలియవలెను. ఆదివారమునకు భానువారము, సోమవారమునకు ఇందువారము, మంగళవారమునకు భౌమవారము, బుధవారమునకు సౌమ్యవారము, లక్ష్మివారమునకు గురువారము, శుక్రవారమునకు భృగువారము, శనివారమునకు స్థిరవారము ప్రతినామములు

హస్తముయొక్క బొటనవ్రేలుకు అంగుష్ఠమని రెండవవ్రేలు తర్జనియనియు మధ్యమవ్రేలుకు మధ్యమనిన్ని ఆతరువాతవ్రేలు అనామికమనిన్ని చిటికెనవ్రేలుకు కనిష్ఠమనియు తెలియవలెను.

సంధ్యావందనము.

హరిః॥ అపవిత్రః పవిత్రోవా సర్వావస్థాంగతోపివా। యస్మరేద్విశ్వకర్మాణం సభాం హ్యాభ్యంతరశ్శుచిః॥

ఈమంత్రశ్లోకమును పఠించుచు కుడిహస్తముతో ఉదకమును సంధ్యావందనముచేయు స్థలమందును తనపైని చల్లెది ఇట్లుచేయుటము భూశుద్ధియనబడును।

ఓం కేశవాయస్వాహా।
ఓం నారాయణాయస్వాహా।
ఓం మాధవాయస్వాహా।

కుడిహస్తముచాచి వ్రేళ్లన్నియు దగ్గరజేసి తర్జనివ్రేలుమాత్రము మడిచేది ఆ ఉటహస్తము ముకుళించును ఆపైని అహస్తముంచుద్దరికె ఉదకముంచి స్వీకారముచేసేది. ఇది ఆచమనమనబడును,

గోవింద విష్ణు మధుసూధన త్రివిక్రమ వామన శ్రీధర హృషీకేశ పద్మనాభ దామోదర సంకర్షణ వాసుదేవ ప్రద్యుమ్న అనురుద్ధ పురు

పురుషోత్తమ అధోక్షజ నారసింహ అచ్యుత జనార్దన ఉపేంద్ర హరె శ్రీ పరబ్రహ్మణేనమః ... ... నమస్కారము చేసేది

ఉత్తిష్ఠంతు భూతపిశాచః ఏతేభూమిభారకాః ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్మ సమారభే.

ఓంభూః ఓంభువః ఓగ్ంసువః ఓంమహః ఓంజనః ఓంతపః ఓగ్ంసత్యం ఓంతత్సవితుర్వరేణ్యంభర్గోదేవస్య ధీమహీధియోయోనః ప్రచోదయాత్॥ ♦ ఓమాపోజ్యోతి రసో మృతం బ్రహ్మభూర్భువస్సువరోం॥

యీమంత్రాంతమయ్యేవరకు అంగుష్టాగ్రము నాశికముయొక్క కుడిపుట యుంగుసు అనామికవ్రేలుతో యడమపుటను కొంచము నొక్కి నయడలప్రాణవస్వారముచక్కగానలుకుసు

మమోపాత్త దురితక్షయద్వారా శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం। శుభే శోభనముహూర్తే శ్రీమహావిష్ణోరాజ్ఞయా ప్రవర్తమానస్య। ఆద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయపరార్ధే। శ్వేతవరాహకల్పే। వైవస్వత మంన్వంతరే। కలియుగే ప్రథమపాదే। జంబూద్వీపే। భరతవర్షే. భరతఖండే। మేరోర్దక్షిణదిగ్భాగే। శ్రీశైలస్య ఈశాన్యప్రదేశే।గంగా గోదావర్యోర్మధ్యదేశే। స్వగృహే। సకలదేవతా బ్రాహ్మణ సన్నిధౌ। అస్మిన్వర్తమాన వ్యవహారిక చాంద్రమానేన॥

సంవత్సరే—ప్రభవాది ౬౦సంవత్సరములలో అప్పటిసంవత్సరము పేరు

అయనే—ఉత్తరాయణదక్షిణాయనములరెంటిలో అప్పటిఅయనము పేరు

ఋతౌ—వసంతాది ఆరు ఋతువులలో అప్పటిఋతువులయొక్క పేరు.

మాసే—పన్నెండుమాసములలో తత్కాలమాసము పేరు.

పక్షే—శుక్లకృష్ణపక్షముల రెండింటిలో తత్కాలపక్షము పేరు.

తిథౌ—పదిహేనుతిథులలో ఆవేళ తిథియొక్క పేరు.

వసరె—భానువారాది యేడువారములలో ఆవేళ వారముల పేరు మొదలగునవియని గ్రహించేది.

శుభనక్షత్రే। శుభయోగే। శుభకరణే। ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ శ్రీమాన్ శ్రీమతః గోత్రస్య నామధేయస్య॥ గోత్రము పేరు, తన పేరు చెప్పుకునేది.

ధర్మపత్నీ సమేతస్య మమ అయుష్యాభి వృద్ధ్యర్థం। ధర్మార్థ కామమోక్ష చతుర్విధ పురుష ఫలావాప్త్యర్థం। సమస్త పాపక్షయార్థం ప్రాతస్సంధ్యాము పాశిష్యే॥ అనామిక వ్రేలుతో ఉదకము ముట్టుకునేది.

౧ ఓం ఆపోహిష్ఠామయోభువః॥ ౨ ఓం తానఊర్జేదధాతనః॥ 3 ఓం మహేరణాయ చక్షసే॥ ౪ ఓం యోవశ్శివతమోరసః॥ ౫ ఓం తస్యభాజయతేహనః॥ ౬ ఓం ఉశతీరివ మాతరః॥ ౭ ఓం తస్మా అరంగమామవః॥ ౮ ఓం యస్యక్షయాయ జిన్వథ॥ ౯ ఓం ఆపోజనయథాచనః॥

యీ మంత్రారంభము నవలుకొని అనామిక వ్రేలు ఉదకముతగిలేటట్లు ముంచుచు శిరస్సునందున కమునపడేటట్లు జల్లుకునేది అలాగు ఉదకముజల్లుటచే మార్జనమనబడును.

ప్రాతఃకాల మంత్రము.

సూర్యశ్చ మామన్యుశ్చ మన్యుపతయశ్చ మన్యుకృతేభ్యః పాపేభ్యోరక్షన్తామ్ యద్రాత్ర్యా పాపమకార్షం। మనసావాచా హస్తాభ్యాం। పద్భ్యాముదరేణశిశ్నా రాత్రిస్తదవలుమ్పతు। యత్కించదురితంమయి ఇదమహం మామమృతయోనౌ। సూర్యేజ్యోతిషి జుహోమిస్వాహా॥

ఆచమనము చేయునట్లుగా హస్తమందుదకముపుంచుకుని మంత్రించి పుదకము లోపలకు పుచ్చుకునేది. మాధ్యాహ్న సాయంకాలమంత్రములకు యిదే క్రమమని తెలిసేది.

మాధ్యాహ్నమంత్రము.

అపఃపునంతు పృథివీం పృథివీపూతా పునాతుమామ్। పునంతుబ్రహ్మణస్పతిః బ్రహ్మపూతా పునాతుమాం। యదుచ్ఛిష్ట మభోజ్యం యద్వాదుశ్చరితంమమ। సర్వం పునస్తు మామాపోఽ సతాంచ ప్రతిగ్రహగ్ స్వాహా॥

సాయంకాలమంత్రము.

అగ్నిశ్చ మామన్యుశ్చ మన్యుపత యశ్చమన్యుకృతేభ్యః। పాపేభ్యోరక్షన్తామ్। యదహ్నా పాపమకార్షం మనసావాచా హస్తాభ్యాంపద్భ్యాముదరేణశిశ్నా। అహస్తదవలుమ్పతు। యత్కించదురితంమయి ఇదమహం మామమృతయోనౌ సత్యేజ్యోతిషి జుహోమిస్వాహా॥
యీమంత్రము మూడుకాలములకు ఉపయోగమౌను,

ద్విఃపరిమృజ్య। సకృదుప స్పృశ్యపాణిం పాదౌ ప్రోక్షతిఃశిరః చక్షుషీ నాశికే శ్రోత్రే హృదయమారభ్య.

అనామిక వ్రేలుతో ఉదకము ముట్టుకుని రెండుచేతులుకాళ్లు కడిగికొని నట్టుచేసి సిరస్సు, కళ్లు, ముక్కు, చెవులును రెండు మార్లు స్పృశించేది.

పృత్యాచమ్య.

దధిక్రావ్ణో అకారిషం జిష్ణోరశ్వస్య వాజినః। సురభినోముఖా కరత్ప్రణ ఆయూగ్ంషి తారిషత్। ఆపోహిష్ఠా మయోభువ। స్తానఊర్జే దధాతన మహేరణాయచక్షసే। యోవశ్శివతమోరసః। తస్యభాజయతేహనః।ఉశతీరివమాతరః।తస్మాఅరంగమామవః। యస్యక్షయా యజిన్వథ ఆపోజనయథాచనః॥

యీమంత్రమునకు వెనక చెప్పినప్రకారము అనామిక వ్రేలుయొక్క అగ్రముతో సిరస్సునందు ఉదకము జల్లుకునేది. యిది మార్జనమంత్రము.

౧ హిరణ్యవర్ణాశ్శుచయః పావకాయాసుజాతః కశ్యపో యాస్వింద్రః అగ్నిం యాగర్భందధిరే విరూపాస్తాన ఆపశ్శగ్ స్యోనాభవంతు॥ ౨ యాసాగ్ంరాజావరుణో యాతిమధ్యే సత్యానృతే అవపశ్యన్ జనానాం మధుశ్చ్యుతశ్శుచయో యాః పావకాస్తాన ఆపశ్శగ్ స్యోనాభవంతు॥ ౩ యాసాందేవాదివిక్రృణ్వంతి భక్షంయా అంతరిక్షేబహుధాభవంతి యాః పృథివీం పయసోన్దన్తి శుకాస్తాన ఆపశ్శగ్ స్యోనాభవంతు॥ ౪ శివేనమాచక్షుషా పశ్యతా పశ్శివయా తనువోపస్పృశతు త్వచంమే సర్వాగ్ం అగ్నిగ్ం రప్సుషదో హువేవో మయి వర్చో బలమోజో నిదత్తాద్రుపదాది వముంచతు ద్రుపదా దివేన్ముముచానః స్విన్నస్నాత్వీమలాదివ పూతంపవిత్రేణే వాజ్యం॥ ఆపశ్శుంధన్తుమైనసః।

హస్తమునుఅనుమాత్రిము ముకిళింపజేసి ఆ హస్తమందు ద్దరిగొడు దకము వుంచుకునిమంత్రాంత మునవిడ చేది

ఆచమ్య.

ప్రాతరర్ఘ్య ప్రదానమ్.

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ ప్రాతఃకాలే సూర్యార్ఘ్య త్రయప్రదానం కరిష్యే॥

ఓంభూర్భువస్సువః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్॥

హస్తమందుదకముంచుకుని మూడుమార్లుమంత్రింపచిస్తు మూడుపర్యాయములుఉదకమువిడిచిపెట్టేది.

అసావాదిత్యోబ్రహ్మ ఉద్యంతమస్తం యంత మాదిత్య మభిధ్యాయ న్కుర్వన్ బ్రాహ్మణో విద్వాన్ సకలం భద్రమస్నుతే సావాదిత్యో బ్రహ్మేతి బ్రహ్మైవసన్ బ్రహ్మాప్యేతి యఏవం వేద॥

హస్తమందుదకముంచుకొని వక్షస్థలము పైకియెత్తి కుడినుంచి యెడమకు తన సిరస్సుచుట్టూర ఉదకము రాలేటట్టుగాతిప్పేది.

ఉదయ సాయంత్రములయందు చెప్పవలసినక్రమము.

సాయంత్రి ఉదయము

సంధ్యాంతర్పయామి
గాయత్రీంతర్పయామి
బ్రాహ్మీంతర్పయామి
సంధ్యాంతర్పయామి
సరస్వతీంతర్పయామి
రౌద్రీంతర్పయామి

హస్తమునందు ఉద్ధరణెడు ఉదకము నుంచుకొని తర్పయామి అన్నప్పుడు ధారవిడుచుచుండేది. యీ చెప్పియున్న మూడు వేళలకు యీమంత్రములు వేరువేరుగా చెప్పకునేది.

మాధ్యాహ్నిక అర్ఘ్యప్రదానము.

హంసశ్శుచిషద్వసురంతరిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిథిర్దురోణసత్ నృషద్వరసదృతసద్వ్యోమసదబ్జా గోజా ఋతజా అద్రిజా ఋతం బృహత్ ॥ ♦ యీమంత్రము చెప్పి ఉదకము ఒకసారి దారగావిడిచేది.

ఓంభూర్భువస్సువః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ ॥ ♦ యీమంత్రము రెండుపర్యాయములు చెప్పి దారలువిడిచేది.

ఆసావాదిత్యో బ్రహ్మేతి బ్రహ్మైవసన్ బ్రహ్మాప్యేతి యఏవం వేద సంధ్యాంతర్పయామి । సావిత్రీంతర్పయామి । వైష్ణవీంతర్పయామి ॥ ప్రాతఃకాలతర్పణవిధిగానె తర్పణయిచ్చేది.

ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ అగ్నిర్దేవతా బ్రహ్మ ఇత్యార్షం । గాయత్రీం ఛందం పరమాత్మస్వరూపం । సాయుజ్యం వినియోగం ॥ ౧ ఆయాతు వరదా దేవీ అక్షరం బ్రహ్మ సమ్మితం । గాయత్రీం ఛందసాం మాతేదం బ్రహ్మ జుషస్వమె ॥ ౨ యదహ్నాత్కురుతే పాపం తదహ్నాత్ప్రతిముచ్యతే । యద్రాత్ర్యాత్కురుతే పాపం తద్రాత్ర్యాత్ప్రతిముచ్యతే ॥ సర్వవర్ణే మహాదేవి సంధ్యావిద్యే సరస్వతి ॥ 3 ఓజోసి । సహోసి బలమసి భ్రాజోసి దేవానాం ధామనామాసి విశ్వమసి విశ్వాయుః సర్వమసి సర్వాయుః అభిభూరోం గాయత్రీమావాహయామి ॥

సావిత్రీమావాహయామి
సరస్వతీమావాహయామి
బ్రాహ్మీమావాహయామి
శ్రీయమావాహయామి
బలమావాహయామి
గాయత్ర్యాః గాయత్రీచ్ఛందో
త్వష్టబ్రహ్మఋషిః మనుర్దేవతా

వక్షస్థలమున కెదురుగ దోసిలిపట్టి గుండ్రముగను పెడవేళ్లుతగిలేటట్టుగను ఆవాహనములు చేస్తూయుండవలయును.

అంగన్యాసము.

అగ్నిర్ముఖం	హస్తముయొక్క వేళ్లు దగ్గరజేర్చి ముఖమునకుచూపేది.
బ్రహ్మసిరో	ఆహస్తము సిరస్సునఉంచేది.
విష్ణుర్హృదయగ్ం	ఆహస్తము వక్షస్థలమునందు ఉంచేది.
రుద్రశ్శిఖ	హస్తము సిఖయందున ఉంచేది. (వి
పృథివ్యోనిః	యోనిః రెండుహస్తములుఊర్వులయందుంచే

ప్రాణాపాన వ్యానోదాన సమానసప్రాణా శ్వేతవర్ణా సానగసగోత్రా గాయత్రీ చతుర్విగ్ంశత్యక్షరా త్రిపదా షట్కుక్షిః పంచశీర్షోపనయనే వినియోగః॥

కుడిహస్తముయొక్క వ్రేళ్లుదగ్గరిగావుంచి హస్తముసాచిఆహస్తముతనకుడిపార్శ్వమువైపునుంచి శిరస్సుచుట్టూ తిప్పియెడటికితెచ్చి యెడమహస్తములో కుడిహస్తముఉంచేది॥

స్మృత్యాచమ్య.

ఓంతత్స వితుర్వరేణ్యం స్వాహా
భర్గోదేవస్య ధీమహిస్వాహా
ధియోయోనః ప్రచోదయాత్
స్వాహా

యీమూడుమంత్రములకు మూడుపర్యాయములు ఆచమనీయం చేసేది యిదేస్మృత్యాచమనమని తెలిసేది.

ఓంభూః ఓంభువః ఓగుంసువః ఓంమహః ఓంజనః ఓంతపః ఓగ్ంసత్యం ఓంతత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ ॥

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం ప్రాతః సంధ్యాంగ దేవతా పంచవింశత్యుత్తర శతగాయిత్రీ మహామంత్ర జపంకరిష్యే॥

కరన్యాసము.

ఓంతత్సవితుః అంగుష్ఠాభ్యాన్నమః వరేణ్యంతర్జనీభ్యానమః భర్గోదేవస్య మధ్యమాభ్యాంన్నమః ధీమహి అనామికాభ్యా ధీయోయోనః కనిష్ఠికాభ్యాం న్నమః ప్రచోదయాత్ కరతల కరపృష్టాభ్యాన్నమః	రెండుహస్తముల తర్జనీవ్రేళ్లయొక్క అగ్రములను ఆయాఅంగుష్టములయొక్క మొదట నగా ఆదియందునుంచి అగ్రముపర్యంతము నడిపించేది అనగాజరిపేది. తర్జనీవ్రేళ్ళపైని అంగుష్టములునడిపేది. మధ్యమవ్రేళ్లమీద అంగుష్టములునడిపేది అనామికవ్రేళ్లయందు అంగుష్టములునడిపేది. కనిష్టవ్రేళ్లయందు అంగుష్టములునడిపేది. వామహస్తమందు దక్షిణహస్తముంచి వామహస్తముకు ప్రదక్షిణముగా దక్షిణహస్తమును త్రిప్పుచు వామహస్తముయొక్కపూర్వపృష్ఠభాగములను దక్షిణహస్తముతో స్పరిశచేసేది యిట్లుత్రిప్పినప్పుడు రెండుహస్తములు గోడీనయుంచవలయును॥

తత్సవితుఃబ్రహ్మాత్మనే హృదయాయనమః। వరేణ్యం విష్ణ్వాత్మనేశిరసెస్వాహా।భర్గోదేవస్య రుద్రాత్మనె శిఖాయైవౌషట్। ధీమహి సత్యాత్మ	కుడిహస్తముసాచి హస్తముతో తన హృదయమునకగపరచినట్టుగా వక్షస్థలమందు ఆప్రకారమేహస్తమును సిరస్సునుంచేది. ఆప్రకారమే హస్తము సిరోజములయందుంచేదిఅనగాసిఖయందు.

కవచాయహుం। ధియోయోనః జ్ఞానాత్మనే నేత్రత్రయాయవౌషట్।ప్రచోదయాత్। సర్వాత్మనే అస్త్రాయఫట్।భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః॥

వామహస్తము కుడిభుజము యందున కుడిహస్తము యెడమభుజమందున ఉంచేది. కుడిహస్తముతో తన నేత్రములను స్పర్శచేసేది. కుడిహస్తమును తన కుడిపార్శ్వము వెంబడిని సిరస్సు వెనకనుంచి చుట్టూత్రిప్పి యెదుటకు తెచ్చి యెడమహస్తములో కుడి చేయివుంచేది.

ధ్యానం

ముక్తావిద్రుమ హేమ నీలధవళచ్ఛాయై ర్ముఖై స్త్ర్యక్షణై ర్యుక్తా మిందు నిబద్ధరత్న మకుటాం తత్త్వార్థవర్ణాత్మికాం। గాయత్రీం వరదా భయాంకుశకశాం శ్శుభ్రింకపాలంగదాం। శంఖం చక్రమదార వింద యుగళం హస్తైర్వహంతీంభజే। యోదేవస్సవితాస్మాకం। ధియోధర్మాది గోచరః ప్రేరయేత్తస్యయద్భర్గ స్తద్వరేణ్యముపాస్మహే॥

గాయత్రీమంత్రము.

ఓంభూర్భువస్సువః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్యధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ఇదిగాయత్రీ మంత్రము సహస్రమయినను పంచవింశత్యుత్తర శతమనగా ౧౨౫ మారులయినను అథవా ౧౦ మారులయినను మౌనమున జపించేది జపసమయమందు తనయజ్ఞోపవీతముయొక్క దిగువభాగము కుడిహస్తము బొటనవేలితో పట్టుకొని హస్తముపైని వస్త్రముకప్పి జపం చేసినంతమట్టుకు తనవక్షస్థలమున ఆని వుంచేది.

యథాశక్తి గాయత్రీ మహామంత్ర జపంతత్సబ్రహ్మార్పణమస్తు అని నమస్కారంచేసేది.

ప్రాతఃకాలసూర్యోపస్థానమంత్రం

ఓంమిత్రస్యచర్ షణీధృతశ్రవో దేవస్యసానసింసత్యంచిత్రస్యవస్తమం మిత్రోజనార్ యాతఇతి ప్రజానన్మిత్రో దాధారపృథి వీముతద్యాం మిత్రః కృష్టీరని మిషాభిచష్టే సత్యాయహవ్యం ఘృతవద్విధేమప్ర సమిత్ర మర్తోఽఅస్తు ప్రయస్వాన్ యస్త ఆదిత్య శిక్షతివ్రతేన నహన్యతేతో తోనైన మగ్ం హోఅశ్నోత్యంతితోన దూరాత్ అని నమస్కారముచేస్తూ యీమంత్రంచెప్పకునేది.

మాధ్యాహ్నిక సూర్యోపస్థానమంత్రం

ఆసత్యేనరజసా వర్తమానో నివేశయన్నమృతం మర్త్యంచ హిరణ్యయేన సవితారథేనాదేవోయాతి భువనానిపశ్యన్॥ ౧ ఉద్వయంత మనస్పరిపశ్యంతో జ్యోతిరుత్తరం దేవందేవ త్రాసూర్యమగన్మజ్యోతి రుత్తమం ఉదుత్యం జాతవేద సందేవం వహన్తికేతవః ద్రుశేవిశ్వాయ సూర్యం॥ ౨ చిత్రందేవానా ముదగాదనీ కంచక్షుర్మిత్రస్యవరుణ స్యాగ్నేః ఆప్రాద్యావా పృథివి అంతరిక్షగ్ం సూర్యఆత్మాజగతస్తస్థుషశ్చ॥ ౩ తచ్చక్షుర్దేవహితం పురస్తాచ్ఛుక్ర ముచ్చరత్ పశ్యేమశర దశ్శతం నందామ శరదశ్శతం మోదామ శరదశ్శతం భవామశరదశ్శతం శృణవామ శరదశ్శతం ప్రభ్రవామ శరశ్శతం అజీతాస్యామ శరదశ్శతం జోక్యసూర్యం దృశేఉదగాన్మహతోర్ణ వాద్విభ్రాజమానస్సలిలస్యమధ్యే స్సమావృషభో లోహితాక్ష సూర్యోవిపశ్చిన్మన సాపునాతు ౪ ॥ సంధ్యాయైనమః

సాయంకాలమంత్రం.

ఇమంమేవరుణాశ్రుధీ హావమద్యా చమృడ యత్వామ వస్యూరాచకే తత్వాయామిబ్రహ్మణావన్ద నూనస్తదాశాస్తే యజమానో

హావిర్భిః అహేడమానో వరుణే హబోధ్యురుశగ్ం సమాన ఆయుః ప్రమోషీః యశ్చిద్ధి తేవిశో యథాప్రదేవ వరుణవ్రతం ప్రమినీమసిద్య వి ద్యవి యత్కించేదం వరుణదై వ్యేజ నేభిద్రోహం మనుష్యాశ్చ రామ సి అచిత్తీయత్తవ ధర్మాయుయోపి మమానస్తస్మాదేనసో దేవరీరిషః కితవాసోయద్రిరి పూర్ణ దివియద్వా ఘాసత్యముతయన్న విద్వాన్ సర్వా తావిష్యశిథిరే వదేవాయథా తే స్యామవరుణ ప్రియాసః

ఓంనమః ప్రాచ్యైదిశేసాన గాదిబ్రహ్మఋషిర్ దేవతాః ఏతస్యాం ప్రతి వసంత్యే తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః॥

దక్షిణాయైదిశే సనాతనాదిబ్రహ్మఋషిర్ దేవతాః ఏతస్యాంప్రతి వసంత్యే తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః॥

ప్రతీచీదిశే ఆహభూనాది బ్రహ్మఋషి దేవాతాః ఏతస్యాంప్రతి వసంతే తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః

ఉదీచ్యైదిశేప్రత్న సాదిబ్రహ్మ ఋషిదేవతాః ఏతస్యాం ప్రతివసంతే తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః

ఊర్ధ్వాయైదిశేసు వర్ణాదిబ్రహ్మఋషి దేవతాః ఏతస్యాం ప్రతివసంతే తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః

అధరాయై దిశేసర్వేబ్రహ్మఋషిదేవతాః ఏతస్యాం ప్రతివసంతే తాభ్యశ్చ ఓంనమోనమః

తూర్పు దక్షిణ పశ్చిమ ఉత్తర ఊర్ధ్వము అధోభాగముగనునమస్కారము చేయుకునేది.

పృథివ్యాకాశయో స్సనగసనాతనాదిబ్రహ్మఋషిః గోత్రేభ్యశ్చ నమోనమః సంధ్యాయైనమోగాయత్ర్యైనమః సావిత్ర్యైనమస్స

రస్వత్యైనమో మాత్రేనమో పిత్రేనమో గురవేనమస్సర్వేభ్యోదే వేభ్యోనమః పృథివ్యాపస్తేజోవాయురాకాశాత్ ఓంనమోభగవతే వాసుదేవాయ యాగంసదాసర్వభూతాని చరాణి స్థావరాణిచప్రాతః సాయంనమశ్యంతి సామాసంధ్యాభిరక్షతు॥ శివాయమనురూపాయమ యహూపాయవిష్ణవె శివశ్చహృదయం విష్ణువిష్ణోశ్చ హృదయగ్ంశివః యదాంతరనపశ్యామిస్తదామాస్వస్తిరాయుచ॥ నమోబ్రహ్మణ్యరూపాయవిశ్వబ్రహ్మ హితాయచ। జగద్ధితాయ దేవాయ విశ్వజ్ఞాయన మోనమః ఉత్తమె శిఖరె జాతె భూమ్యాం పర్వతమూర్ధని। బ్రహ్మణేభ్యోభ్యనుజ్ఞాతాగచ్ఛదేవియథాసుఖం। స్తుతోమయావరదా వేదమాతాప్రచోదయంతి। భువనెబ్రహ్మజాతా। ఆయుఃపృథివ్యాంద్రవిణంబ్రహ్మ వర్చసం। మహ్యందత్వా ప్రయాతుంబ్రహ్మలోకం। నమోస్త్వనంతాయ సహస్రమూర్తయె సహస్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవె। సహస్రనామ్నె పురుషాయశాశ్వతె సహస్రకోటి యుగధారిణేనమః॥ ఇసంద్యావా పృథివీసత్యమస్తు పితర్మాతా యదిహోపభృవేవాం భూతం దేవానా మసమె ఆప్రోభిః। విద్యామేషంవృజినంజీరదానం ఆకాశాత్పతితం తోయంయథాగచ్ఛతి సాగరంసర్వదేవ నమస్కారం కేశవంప్రతిగచ్ఛతి సర్వవేదేషు యత్పుణ్యం సర్వతీర్థేషుయత్ఫలం। తత్ఫలం పురుషాప్నోతిస్తుత్వా దేవంజగద్గురుం। వాసనాద్వాసుదేవస్యవాసితంతె జగత్రియం సర్వభూతాని వానోసి విశ్వకర్మ నమోస్తుతె॥

పంచాశత్కోటి విస్తీర్ణ పర్యంతం శ్రీసానగ సనాతనాది పంచవింశత్యుత్తర శతబ్రహ్మఋషి గోత్రేభ్యో శుభంభవతు॥ యింతవరకు నమస్కారముగా నె పుండవలెను.

ప్రవర శాఖసూత్ర గోత్రోద్భవో దేవోహంభో అభివాదయె | కుడిహస్తముయొక్క తర్జనిమధ్యము వేళ్లతోను యడమకర్ణము యొక్కతమ్మెను యడమహస్తముతర్జనిమధ్యమ వేళ్లచేత దక్షిణకర్ణము యొక్క తమ్మెను। ఏకముహూర్తమందు పట్టుకొని యీమంత్రమును సాంగముగా వచించిన తరువాత విడచేది.

శ్లో॥ కాయెనవాచామనసైంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మ వావాప్రకృతెస్వభావా
కరామి యద్యత్సకలంపరస్మై
శ్రీవిశ్వకర్మణా ఏతిసమర్పయామి॥

సర్వం శ్రీవిశ్వకర్మార్పణమస్తు॥ ధారవిడచి నమస్కరించేది

సంధ్యావందనము సంపూర్ణము.

ఆశీర్వచనము

శతంజీవశరదో వర్ధమాన ఇత్యపి నిగమోభవతి శతమితి శతం దీర్ఘమాయుర్మరుతే సనావర్ధయంతి శతమేనమేవశతాత్మానం భవతి శతమనంతం భవతి। శతమైశ్వర్యంభవతి। శతమితిశతం దీర్ఘమాయుః

జట.

సప్రానప్రాభవతి భవతి సప్రానవోనవోనవో భవతి। నవో న వ ఇతి నవః నవః। భవతి జాయమానో జాయమానో జాయమానో భవతిభవతి జాయమానః। జాయమానోహ్నా మహ్నాం జాయమానో జాయమానోహ్నాం। అహ్నాం కేతుః కేతు రహ్నామహ్నాం కేతుః। కేతు ఋషసా ముష సాం కేతుః కేతు ఋషసాం। ఉషసామేత్యేత్యుషసాముషసామేతి। ఏత్యగ్రి ఆగ్రిఏత్యేత్యగ్రి। అగ్రి ఇత్యగ్రి। భా

గం దేవేభ్యో దే వేభ్యో భాగం భాగం దేవేభ్యః । దేవేభ్యోవి విదే భ్యో దేవేభ్యోవి । వివిధాది దధాతి వివిదధాతి । దధాత్యా యన్నా యం దధాతి దధాతి దధాత్యాయన్ । ఆయన్నితి పాప్రియన్నా యన్ని త్యాయన్ । పరిచంద్రి మాశ్చంద్రిమాః । పపరిచంద్రమాః । చంద్రిమాస్తిరతి తిరతి చంద్రమాశ్చంద్రిమాస్తిరతి । తిరతి దీర్ఘం దీర్ఘం తిరతి త్తిరతి దీర్ఘం । దీర్ఘమాయురాయుర్దీర్ఘం దీర్ఘమాయుః । ఆయురిత్యాయుః॥

దీనికిపద

నవోనవోభవతి జాయమాన ఇతి పురోనువాక్యాభవ త్యాయుతివాస్మిన్ తయాదధాతి యమాదిత్యా అగం శుమాప్యాయ యంతీతి యాజ్యైవైనమేత యాంప్యాయయతి॥ శతమానం భవతి శతాయుః పురుష శతేంద్రియె ఆయుష్యే వేంద్రియె ప్రతితిష్టతి దీసుర్ఘమాయు॥

READY FOR SALE.

APPLY SHARP. ONLY A FEW COPIES LEFT.

అమ్మకమునకు సిద్ధముగానున్నవి.

1. శుభదాంపత్యము—ఇదినవరకు కరిలేనిదియు శృంగార భూయిష్ఠంబును, వినోద రసాస్పదంబునగు నాటకముల చక్కని తెలుగు నాటకము హోతా వెంకటకృష్ణయ్య గారిచే వ్రాయబడినది రు 0-12-0

2. కుప్పా లేశ్వరశతకము— ఇది భక్తిరసపుంజము ఇందు శ్రీజగన్నాథస్వామి ద్విపదలును, నవగ్రహ స్తోత్రంబును గల తెలుగు పుస్తకము 0-1-0

3. పార్వతి సందర్శనము—ఇది యెంత విచారావస్థయందైన నగవును పుట్టించు యుక్తి కల్పనతో వ్రాయబడిన వైధవ్య వివాహనిరసనము తెలుగు కథ కా... స్వామయ్య గారిచే వ్రాయబడినది. 0-2-0

3. బ్రహ్మోత్తర జీవన్ముక్తి విద్యాభవదీపిక—వేదాంతరహస్యమును దెలుపు తెలుగు పుస్తకము 0-1-0

4. ఉన్మత్త రాఘవము—ఇయ్యది అరణ్యవాసము చేయునపుడు దాను వేటకు బోయితిరిగి వచ్చునప్పటికి వనాంతరమున బువ్వులుగోయుచున్న సీత యొక శాపకారణమున లేడిరూపమునొంద, జేరియసింగానక రాముడు పరిభ్రమించుట, అగస్త్య ప్రసాదముచే శాపవిముక్తమైనసీతనుగలసికొనుటవిషయముగల యేకాంక నాటకము. వెల 0-2-0

5. శ్రీ శివరామదీక్షితకృత బృహద్వాసిష్టము—ఇయ్యది యెల్లరకు దేటతెల్లంబుగ దెలియగలుగు వేదాంతగ్రంథము చదివినవారు బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నులగుదురు. వెల 1-8-0

6. లక్ష్మీసంవాదము—కృష్ణుడు దేవాసుర యుద్ధమునకు బోవునెడ లక్ష్మితో చెప్పినందుకు వారిసంవాద సంతాపముల దెలుపు నేకాంక నాటకము. 0-1-6

7. వేశ్యాకుల ధర్మచంద్రిక— యిదిమిగుల శృంగార రసప్రధానమై ఆ కులధర్మములను దెలుపు రతిరహస్యగ్రంథ సందర్భమైనది. 0-12-0

8. భగవద్గీత— కందములు ఇదిచిరాత్రూరి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రివారిచేచే యబడినది మిగుల వేదాంతార్థముతో గీతార్థబోధకముచేయు రమణీయమైనయ గ్రంథరాజము 0-4-0

9. శ్రీవచనభూషణము వెల 0-12-0

10. బాలాసహస్రనామావళి వెల 0-1-6

11. సూర్యాష్టోత్తర నామావళి వెల 0-1-0

12. బాలార్చనావిధి వెల 0-8-0

గ. వెంకన్న బ్రదర్సు
బుక్కుసెల్లర్సు
కాకినాడ.

G. Venkanna Bros.,
BOOK-SELLERS,
COCANADA TOWN.